

ภาพประวัติศาสตร์



ผมมีภาพ ๆ หนึ่งนำมาให้ดูกัน เป็นภาพหลอดยาสีฟันที่ถูกใช้แล้วครับ เห็นที่แรกไกล ๆ ก็ไม่รู้สึกอะไรมากหรอกครับ เป็นภาพที่ติดอยู่บนบอร์ดที่โรงเรียนของลูก ระหว่างที่รอลูก ๆ ลงมาจากห้องเรียนจึงได้อ่านข้อความที่ประกอบภาพนี้อย่างละเอียด ภาพหลอดยาสีฟันที่เห็นนี้ต้องเรียกว่าเป็นหลอดยาสีพะทันต์ประวัติศาสตร์ เพราะนี่คือหลอดยาสีพะทันต์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เห็นแล้วรู้สึกเหมือนผมใหม่ครับ ความจำยืนจากที่ไหนก็ไม่รู้abaลงมา กลางกระหม่อมเลย ภาพนี้ถูกตีพิมพ์เป็นโปสเตอร์โดยคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์ฯ ครูที่โรงเรียนของลูกผมไปพบเข้าเลียนนำมารถ่ายสำเนาติดบอร์ดให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจคำว่า "ประกายด" ศาสตราจารย์พิเศษทันตแพทย์หญิงท่านผู้หญิงเพ็ชรา เตชะกัมพุช ทันตแพทย์ประจำพระองค์ อธิศานบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนเล่าให้ฟังว่า

"ครั้งหนึ่งทันตแพทย์ประจำพระองค์กราบถวายบังคมทูล เอื่องศิริษย์ทันตแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบังคน มีค่านิยมในการใช้ชีวิตของต่างประเทศ และมีราคาแพง รายที่ไม่มีทรัพย์พอซื้อหาเก็บยังขวนขวยเช่นماใช้เป็นการชั่วครั้ง ชั่วคราว ซึ่งเท่าที่ทราบมา มีความแตกต่างจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ทรงนิยมใช้กระเปาที่ผลิตภายในประเทศ เช่นสามัญชนทั่วไป ทรงใช้ดินสอสัน្ដันดองต่อตัวมา

แม้จันยาสีพระทนต์ของพระองค์ท่านก็ทรงใช้ด้ามแปรงสีพระทนต์ริดหlodดယาจนแบบ จนแน่ใจว่าไม่มียาสีพระทนต์หลงเหลืออยู่ในหลอดจริง ๆ เมื่อกราบบังคมทูลเสร็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งว่า ของพระองค์ท่านก็เหมือนกัน และยังทรงรับสั่งต่อไปด้วยอีกว่า เมื่อไเม่นานมานี้เองมหาเด็กห้องสรวงเห็นว่ายาสีพระทนต์ของพระองค์คงใช้หมดแล้ว จึงได้นำหลอดใหม่มาเปลี่ยนให้แทน

เมื่อพระองค์ได้ทรงทราบก็ได้ขอให้เขานำยาสีพระทนต์หลอดเก่ามาคืน และพระองค์ท่านยังทรงสามารถใช้ต่อไปได้อีกถึง ๕ วัน จะเห็นได้ว่า ในส่วนของพระองค์ท่านเองนั้นทรงประหมัดอย่างยิ่ง ซึ่งตรงกันข้ามกับพระราชน媧พย์ ส่วนพระองค์ที่ทรงพระราชทานเพื่อราชภรัชญากรไว้อยู่เป็นนิจ พระจิริยาอัตรของพระองค์ได้แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดถึงพระวิริยะ อุตสาหะ ตลอดจนความประหมัดในการใช้ของอย่างคุ้มค่า หลังจากนั้น ทันตแพทย์ประจำพระองค์ได้กราบพระบาททูลขอพระราชทานหลอดยาสีพระทนต์หลอดนั้น เพื่อนำไปให้ศิษย์ได้เห็นและรับใส่เกล้าเป็นตัวอย่างเพื่อประพฤติปฏิบัติในโอกาสต่อ ๆ ไป ประมาณหนึ่งสปดาห์หลังจากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานส่งหลอดยาสีพระทนต์เปล่าหลอดนั้นมาให้ถึงบ้าน ทันตแพทย์ประจำพระองค์รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้า ยิ่งเมื่อได้พิจารณาถึงลักษณะของหลอดยาสีพระทนต์เปล่าหลอดนั้นแล้ว ทำให้เกิดความสงสัยว่าเหตุใดยาสีพระทนต์หลอดนั้นจึงแบบราบเรียบโดยตลอด คล้ายแผ่นกระดาษโดยเฉพาะบริเวณคอหลอดยังปรากฏรอยบุ๋มเล็กลงไปเกือบถึงเกลียวคอหลอด เมื่อได้มีโอกาสเข้าเฝ้าอีกรั้งในเวลาต่อมา จึงได้รับคำอธิบายจากพระองค์ว่า หลอดยาสีพระทนต์ที่เห็นแบบเรียบนั้นเป็นผลจากการใช้ด้ามแปรงสีพระทนต์ช่วยรีด และกดจนเป็นรอยบุ๋มที่เห็นนั้นเอง และเพื่อที่จะขอนำไปแสดงให้ศิษย์ทันตแพทย์ได้เห็นเป็นอุทาหรณ์ จึงได้ขอพระราชทานอุปกรณ์ซึ่งพระองค์ท่านก็ได้ทรงพระเมตตาด้วยความเต็มพระทัย"

ผมมีโอกาสได้ยืนมองดูรูปหลอดยาสีพระทนต์หลอดนี้อยู่เนื่อง ๆ เวลาไปรอรับลูกที่โรงเรียน และเมื่อยิ่งดูก็ยิ่งได้รับรู้ถึงปรัชญาที่พระองค์พระราชทานผ่านมาทางหลอดยาานี้ แล้วผมก็พบว่าแก่นแท้ของการประหมัดมันอยู่ต่รนนี้นี่เอง ไม่ใช่ไม่ยอมใช้เลย แต่ต้องรู้จักใช้รู้จักให้เกิดประโยชน์สูงสุด มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ไม่ใช่แบบเหลือทิ้งเหลือขว้าง และทำให้ผมคิดไปถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติบินโลกลainนี้ หลอดยาสีพระทนต์ของในหลวงหลอดนี้สอนผมให้เข้าใจว่า ในการเป็นจริงแล้วนุชช์เรายังคงต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติต่อไป ไม่ใช่ไม่ใช้เลย แต่จะใช้อย่างไรมากกว่าตัวอย่างง่าย ๆ เรื่องการใช้น้ำ เราไม่ควรประหมัดน้ำจนตันไม่ที่ปลูกอยู่ต่ำๆ เพราะขาดน้ำ แต่เราควรระวังการเปิดน้ำทิ้งไว้ เรายังหวังท่อน้ำรั่วหายดีมี เรายังหวังเรื่องลินเปลืองเหล่านี้ต่างหาก แล้วผมก็คิดเลยไปถึงเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง รวมทั้งเรื่องเชื่อนว่าทำใบบางครั้งโลกเราถึงต้องยอมเสียพื้นที่ป่าบางพื้นที่เพื่อสร้างเชื่อน้ำ